

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی ماهیت محله ایرانی - اسلامی و مفهوم اجتماعات محلی غربی (نمونه موردی: محله امام زاده حسن تهران)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

نیما محمدزاده آذری - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اجتماعات محلی در علوم اجتماعی غرب، قرارگاه بروز تعلقات و تعاملات هستند و محتوی گروهی از مردمان اند که مبنی بر اشتراکات در یک محدوده جغرافیایی گرد یکدیگر آمده اند. شدت حضور این اجتماعات، با متغیرها و مفاهیمی نظیر مکانندی، حس به مکان و حس حضور در اجتماعات محلی سنجیده می شود. حال آنکه با رجوع به تاریخ شهرسازی در ایران، می توان مفاهیم ذکر شده را در بستر فرهنگ ایرانی-اسلامی یافت. فرهنگی که خود مجموعه ای از ارزش های مشترک را شکل داده و مردمان بر پایه این ارزش ها در محدوده ای مشترک سکنی می گزیده اند و به آن مکان در بستر مفاهیم همین فرهنگ، معنی القا می کردند و تعلق خاطر بدان پیدا می کردند. با این حال در دنیای مدرن امروزی چه در کشورهایی نظیر ایران با بستر فرهنگ اسلامی و چه در کشورهای غربی، با از دست رفتگی تعلقات و ریشه های اجتماعی و از هم گسیختگی ارزش ها روبه رو هستیم. در علوم اجتماعی غربی، اجتماعات محلی به عنوان یکی از پاسخ های اصلی مسئله عنوان شده اند. در این پژوهش، کوشیده شده است که با قیاس این دو مفهوم، یک الگوی منطبق بر بستر فرهنگی ایران با بهره گیری از مزیت های مفهوم اجتماعات محلی ارائه شود و شیوه اجرایی شدن آن بر روی محله امامزاده حسن تهران به عنوان یکی از محلات قدیمی این شهر، به نمایش درآید. در این تحقیق از مجموعه ای از روش های تحقیق کیفی نظیر پدیدارشناسی و مردم نگاری بهره گرفته شده، و با روش مصاحبه باز با مردم این محله، این اطلاعات استخراج و تحلیل شده است. بر اساس نتایج تحقیق این در عین مشاهده زوال همبستگی اجتماعی در این محله، توانایی آن وجود دارد که بر اساس ارزش های فرهنگ ایرانی-اسلامی و با ابزارهای توسعه اجتماعات محلی، محله ای ایرانی-اسلامی بازتعریف شود.

کلمات کلیدی:

محله ایرانی اسلامی، اجتماعات محلی، مطالعه تطبیقی غرب و شرق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973661>

